

16. april 2019

FM 2019/159

Rettelsesblad

Erstatter forslag af pkt159. fra 11. februar 2019
(Der er foretaget en ændring i forslagsstillers navn)

I medfør af § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi for at modvirke omsorgssvigt, styrke folkesundheden og for at mindske borgernes gældssætning, styrket kan arbejde hen imod, at modtagere af offentlig hjælp og andre offentlige velfærdsydelser, først og fremmest anvender hjælpen og ydelser til dækning af faste udgifter, såsom husleje, vand og varme, dagsinstitution, børnebidrag, restskatter og mad, fremfor at anvende midlerne til misbrug af alkohol, hash, spil og andre former for misbrug.

(Medlem af Inatsisartut Siverth K. Heilmann, Atassut)

Vi modtager offentlig hjælp, når vi af en eller anden grund ikke har et arbejde, og vi modtager pension og andre offentlige ydelser for at sikre velfærd. Men desværre er det sådan, at vi har nogle modtagere af offentlig hjælp og andre offentlige ydelser i blandt os, der på grund af fysiske eller psykiske problemer, ikke kan komme ind på arbejdsmarkedet igen. Og vi kan alle vist blive enige om, at vi skal sørge for, at så få som muligt kommer ud for dette.

Men desværre må vi sige, at nogle af dem, der er kommet ind i den situation, også kommer ind i et misbrug, og bruger den offentlige hjælp eller de offentlige ydelser, der ellers skulle bruges til livsfornødenheder, som mad og lignende, til alkohol og andre former for misbrug

Men på trods af det, hvis modtagere af offentlig hjælp eller andre offentlige ydelser, køber stort ind af eksempelvis alkohol og hash, med svigt af børn og familie til følge, hvordan kan vi så hjælpe dem? For vi kan jo ikke fra oven af sætte begrænsninger for hvad den offentlig hjælp skal bruges til, eller kan og bør vi? Skal vi forsat tolerere, at de midler det offentlige giver til borgerne misbruges til alkohol, hash, spil og anden misbrug, fremfor først og fremmest at betale de faste udgifter. Skal vi forsat tolerere, at offentlige midler benyttes til at undergrave folkesundheden? Skal vi forsat

tolerere, at der anvendes offentlige midler, som overdrages til borgerne, til at der skabes omsorgssvigt af børn og unge?

Der bør være en grænse for, hvor længe vi blot skal kigge passivt på, og vi bør mindst kunne gøre noget ved, at vi stiller krav, hvis man modtager støtte og andre velfærdsydelser. Vi ser også frem til at høre hvad vi ellers kan gøre, når størstedelen af den offentlige hjælp og de offentlige ydelser begynder at gå til alkohol, hash og spil, og anden sundhedsskadende og omsorgssvigtsgivende adfærd, fremfor at de går til at betale de faste udgifter og kan udgøre et ansvarligt velværdsgrundlag.

Naalakkersuisut opfordres til at redegøre for, hvorledes man agter at forhindre, at offentlige midler i sammenhængen ikke skal anvendes til misbrug af alkohol, hash, spil og i anden misbrug.

Med disse indledende bemærkninger ser jeg frem til en konstruktiv debat.